

Čís. 15665.

I za účinnosti zákona čis. 93/31 Sb. z. a n. (malého přidělového zákona) jest třeba svolení Státního pozemkového úřadu k převodu rolnického nedílu s rodičů na potomky (§ 37 zák. čis. 81/20 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 9. prosince 1936, R II 409/36.)

Nižší soudy vložily na základě kupní smlouvy právo vlastnické k rolnickému nedílu na kupitele, syna to prodatelů, bez svolení Státního pozemkového úřadu, rekursní soud z těchto důvodů: Svolení podle § 2, odst. 1 zák. čis. 93/31 Sb. z. a n. ke zcizení rolnického nedílu je zapotřebí jen tehdy, nejde-li o zcizení s rodičů na potomky (§ 2, odst. 4 cit. zák.). O to však v souzeném případě jde.

Nejvyšší soud knihovní žádosti za vklad práva vlastnického pro kupitele nevyhověl.

Důvody:

Rekursní soud uvedl, že v projednávaném případě jest kupitelem syn prodatelů a že svolení Státního pozemkového úřadu ve smyslu § 2, odst. 1 zák. čis. 93/31 Sb. z. a n. ke zcizení takové půdy, o jakou prý v tomto případě jde, není podle § 2, odst. 4 cit. zák. zapotřebí, jde-li o zcizení s rodičů na potomky. Avšak § 2 malého přidělového zákona čis. 93/31 vztahuje se na půdu, která nebyla přidělena jako rolnický nedíl, kdežto v projednávaném případě jde podle knihovního lustra o pozemky, které jsou v pozemkové knize vyznačeny jako rolnický nedíl a nelze proto na ně použití ustanovení § 2 zák. čis. 93/31, nýbrž ustanovení §§ 30 a násl. přidělového zákona čis. 81/20, zejména § 37, podle něhož rolnický nedíl může býti zcizen jen se svolením pozemkového úřadu. Poněvadž tohoto svolení v projednávaném případě nebylo, přiči se vyhovění knihovní žádosti jasnému a nepochybnému znění § 37 zák. čis. 81/20 Sb. z. a n., jehož mělo býti na tento případ užito.

Čís. 15666.

Přípustnost rekursu do usnesení odvolacího soudu, jenž odmítl žalobu zrušiv pro zmatečnost řízení i rozsudek procesního soudu.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1936, R II 421/36.)

První soud omeziv jednání na otázku nepřipustnosti pořadu práva, případně na otázku věci rozsouzené, zamítl rozsudkem žalobu, poněvadž je zbytečná. Odvolací soud nevyhověl usnesením odvolání, správně prý stížnosti žalobců, zrušil však z úřední moci rozsudek prvního soudu i předchozí řízení jako zmatečné a žalobu odmítl, protože prý jde o nepřipustnost pořadu práva. Rekurs do tohoto usne-

sení žalobci podaný rovněž odmítl. **D ů v o d y:** Odmítnutí žaloby pro tak zvanou privilegovanou námitku stalo se omylem ve formě rozsudku, a proto právem odvolací soud rozhodl o odvolání žalující proti tomuto rozsudku usnesením, odmítnuv rovněž žalobu. Vzhledem k tomu jde podle jejich procesního charakteru o dvě souhlasná usnesení, proti nimž není podle § 528 c. ř. s. dalšího opravného prostředku.

N e j v y š š í s o u d uložil rekursnímu soudu, by o rekursu žalobců naložil podle zákona.

D ů v o d y:

Rozhodnutí soudu druhé stolice, jímž z úřední moci bylo zrušeno řízení i rozsudek prvního soudu pro zmatečnost a žaloba odmítnuta, není potvrzením usnesení soudce prvního, nýbrž jde o dvě různá rozhodnutí nižších soudů. Ježto rozsudek prvního soudu i předchozí řízení byly odvolacím soudem jako zmatečné zrušeny a žaloba odmítnuta, jest ono usnesení odvolacího soudu jediným té doby v tomto sporu v platnosti zůstavším soudním úkonem, proti němuž jest zajisté rekurs na nejvyšší soud přípustný, a neměl býti proto rekurs žalobců do toho rozhodnutí odmítnut, ježto prý jde o dvě stejně znějící rozhodnutí, která podle jejich procesního charakteru jest považovati za usnesení podle § 528, odst. 1 c. ř. s.

Čís. 15667.

Není nezákonností, zřídil-li pozůstalostní soud společného správce pozůstalosti, jestliže přihlášení dědici, jimž byla správa pozůstalosti svěřena, nemohli se dohodnouti o způsobu správy.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1936, R I 1178/36.)

Poněvadž se přihlášení dědici nemohli dohodnouti o způsobu správy pozůstalosti, ustanovil jim pozůstalostní soud společného správce pozůstalosti, zprostil k žádosti části dědiců dosavadní společné správce pozůstalosti Josefa a Julii S-ovy a nevyhověl žádosti většiny dědiců, by jako jediný společný správce byl nadále ponechán v této funkci Josef S. **R e k u r s n í s o u d** potvrdil toto usnesení prvního soudu s dodatkem, že ustanovil nového společného správce pozůstalosti jen na dobu, dokud se dědici opět nedohodnou o správě pozůstalosti. **D ů v o d y:** Soud pozůstalostní nezbavil dědice Josefa S-u správy pozůstalosti s pozůstalou manželkou Julií S-ovou pro jejich nezpůsobilost, nýbrž proto, že mezi nimi jsou rozpory, neboť dovolávají se stále pomoci soudu. Takový stav nemůže prospívati správě pozůstalostního obchodního podniku. Pozůstalostní soud má dbáti, aby správa pozůstalosti netrpěla tím, že se dědicové nemohou ve správě dohodnouti, a má v takovém případě rozhodnouti tak, jak to vyžadují zájmy pozůstalosti a v důsledku toho — jak soud pozůstalostní učinil — podle obdoby § 836 ob. zák. obč. —